

Anne Farseth har lang fartstid som leder i både statlige og kommunale virksomheter, i tillegg til lang erfaring fra foreningslivet innen idrett.

Vant til å lede og jobbe med flinke folk

Anne Farseth (58) er utdannet jurist, og har hatt lederjobber så å si gjennom hele karrieren. Hun trives med å bygge team og løse oppgaver, og går gjerne i gang med nye ting som hun ikke har vært borti før. 1. juli hadde hun sin første dag som generalsekretær i Den norske tannlegeforening (NTF).

 ELLEN BEATE DYVI
 KRISTIN AKSNES

– Hvordan kom du på at du ville til Tannlegeforeningen?

– Jeg så utlysningen av generalsekretærstillingen, og merket at den snakket til meg, så jeg søkte. Jeg kjenner også litt til NTF fra jobben jeg kommer fra i Helsedirektoratet, og har et godt inntrykk av foreningen gjennom jevnlig kontaktmøter, noe som bidro til lysten jeg fikk til å søke. I direktoratet hadde vi møter med alle i helsefamilien, med det for øye å løse samfunnsoppdraget på best mulig måte. Her mener jeg NTF står frem som en god bidragsyter.

– Vi har også møttes i noen saker der vi har vært uenige, det vil si at NTF og Helsedirektoratet var motparter. Norge er et lite land, og det er naturlig å møtes igjen i ulike sammenhenger, der vi selvsagt har med oss vår historie.

– Du kommer fra jobben som avdelingsdirektør for autorisasjon i Helsedirektoratet. Det har vært en del både helse og idrett i ganske mange år. Kan du si noe om hvor karrieren begynte?

– Det begynte med at jeg studerte jus, i Oslo. Mot slutten av studietiden flyttet jeg med mannen min til København, der han hadde fått jobb i Nordisk ministerråd. Så den siste tiden av studiet besto av selvstudier for min del. Det å jobbe helt alene på den måten trives jeg ikke så godt med. Heller ikke sitte på hjemmekontor, som vi måtte under pandemien. Jeg trives på jobben, med medarbeiderne i nærheten og rundt meg. Man bygger ikke team på Teams. Det som oppstår når folk møtes og diskuterer og ler sammen er utrolig viktig.

– I København tok jeg et spesialfag, nemlig EF-rett (forløperen til EU-rett, red.anm.) slik at jeg fikk litt studiemiljø og noen å følge undervisning og jobbe sammen med i den tiden også.

De første jobbene

– Den første jobben jeg gikk til etter at jeg kom fra København som nyutdannet jurist og relativt nybakt mor, medbringende dansk praktikant, ettersom mannen min skulle være en stund til i København, var som saksbehandler i Statens lånekasse for utdanning. Siden fikk jeg jobb i Husbanken, og et barn til, før jeg søkte min første ordentlige lederstilling i Statens pensjonskasse (SPK). Det var veldig spennende og en stor overgang. Jeg ble leder for en fin seksjon med ansvar for en boliglånsordning som medførte mye trøkk. Grunnen var at mange ønsket å refinansiere boliglånet sitt og komme til oss, hvor det var svært gunstige rentevilkår. Sånt blir det lang behandlingstid, av og mye medieomtale. Jeg måtte først bemanne opp, og

siden ned. Det er tøft, og lærerikt, når du er den som har personalansvar, som jeg hadde.

– Etter hvert byttet jeg jobb internt i Pensjonskassen, og ble jeg direktør med ansvar for virksomhetsområdet lån og forsikring. Det var ikke mindre hverken press eller oppmerksomhet rundt det vi drev med der. Samtidig hadde digitaliseringen startet, og jeg fikk være med i viktige beslutninger om investeringer i nye systemer, og hadde dessuten ansvaret for SPKs investeringsprogram innenfor elektronisk samhandling.. Nye ting som det var spennende å jobbe med, og ikke noe jeg hadde vært borti tidligere.

– Samtidig lærte jeg mer og mer om hvordan vi får til ting sammen med andre, og lærte mer om godt lederskap. Jeg hadde lært viktigheten av å sette agendaen, og visste at jeg trives med å jobbe med folk.

– Hvilket år er vi kommet til nå?

– Nå er vi kommet til 2006, og jeg søker jobb i Oslo kommune. Jeg er på jakt etter min første topplederstilling, og får jobb som direktør for Næringsetaten i kommunen. Kommunen er en ganske annen virkelighet enn staten. Det er en annen dynamikk, politiske prosesser går raskere og er annerledes, og endringene skjer raskere. Nærheten til rådhuset var veldig spennende. Mediebildet preger mye av det som rører seg. Ikke slik å forstå at alt går fort i kommunen. Det er utredninger og lange prosesser der også.

– I Næringsetaten var det særlig to områder vi jobbet med. Det ene er skjenkebestemmelser og alt det innebærer: tildeling av, og kontroll med, bevillinger. Det var spennende og ga et godt innblikk i hvordan byen fungerer, på dette området. Svart økonomi er en viktig del av dette bildet. Mange driver godt, men ikke alle.

– Det andre ansvarsområdet var Servicekontoret for næringslivet, som ga gründer- og etablererveiledning.

Videre karriere – og frivillighet

– Og i 2008 skifter du beite, igjen?

– Ja. Samtidig med at jeg jobbet i Næringsetaten hadde jeg også begynt å bruke en del tid på idrett. Fritid altså. Og friidrett. Datteren min var begynt med friidrett, og jeg hadde lyst til å engasjere meg, mer enn å rake og hjelpe til praktisk. Så jeg ble oppmann. Og det førte raskt til et styreverv, i BUL, der jeg også ble styreleder etter kort tid. Det var fint å kunne følge opp og være nær mitt eget barn, og samtidig bli en del av et helt nytt miljø. Jeg gikk dommerkurs og lærte mye på kort tid. Jeg har ikke vært aktiv i friidrett selv. BUL (Bondeungdomslaget red. anm.) er

Anne Farseth har gledet seg til å gå på jobb gjennom hele yrkeslivet, og satser på å fortsette med det som generalsekretær i NTF.

en fin klubb, som er gode på integreringsarbeid. Bul har alltid vært en integreringsklubb, først med mange innflyttere til Oslo, og i senere år med utøvere fra store deler av byen, ikke bare nærområdet, som i andre idrettslag. Da jeg var med hadde vi 30 nasjonaliteter representert blant de aktive.

– Blant annet med dette som bakgrunn, ble jeg spurt om jeg ville bytte område i kommunen, fra Næringsetaten til å få ansvar for å bygge opp en ny idrettsetat, som inntil da hadde vært sammen med kultur. Idrett skulle bli et eget selvstendig område. Jeg sa ja.

– Dette innebar også ansvar for å få alt klart til ski-VM i Oslo i 2011, inkludert byggherreansvar for hele Holmenkoll-anlegget. Jeg har ikke angret, selv om det var krevende – og mye læring. Prosjektet var veldig underfinansiert. Mange husker nok dette. Dessuten hadde vi en helt klar deadline. VM skulle arrangeres når det skulle. Der var det ingenting å gå på tidsmessig. Vi kunne ikke bli forsinket.

– Jeg vil tro du var avhengig av å ha gode medarbeidere?

– Ja, det er helt klart. Jeg har vært heldig. Jeg har alltid hatt fine folk å jobbe sammen med. Krevende oppgaver krever et godt lag. Fra tiden i Idrettsetaten er det fortsatt flere jeg har kontakt med. Oppgavene og oppdraget ga

samhold og engasjement. Og det var krevende å lese så mye negativt om jobben i avisene, nesten hver dag.

– Hvor mange var dere?

– Vi var 140 ansatte i etaten, og i tillegg var mange innleid i utbyggingsprosjektene.

– Og så ble det omorganisering?

– Ja, Idrettsetaten gikk inn i Bymiljøetaten. Eller som vi sier, de slo sammen grønt og grått. Det vil si at park og idrett gikk sammen med samferdsel. Og jeg ble avdelingsdirektør i den nye Bymiljøetaten fra 2011 til 2014.

Videre til helsektoren

– Og så ble det helse?

– Ja, fra og med 2014, de siste ti årene, har det vært helse. Først som assisterende direktør ved Statens autorisasjonskontor for helsepersonell, som gikk inn i Helsedirektoratet fra 2015. Jeg ledet innfasingsprosjektet og har vært avdelingsdirektør i Avdeling for autorisasjon frem til nå. Helsedirektoratet er et veldig fint sted å jobbe, særlig for en som er opptatt av samfunnsoppdraget, og av å være med på å gjøre en forskjell. Helse, og likhet i helse, opptar meg. Det er, som sagt, definitivt en del av motivasjonen bak mitt ønske om å jobbe for Tannlegeforeningen også. Jeg føler

ikke så mye at jeg går fra noe, mer at jeg går til noe som interesserer meg.

– Unødvendig å spørre, antar jeg – og likevel: Du er kanskje spent på hva Tannhelseutvalget kommer til?

– Veldig! Og det er kanskje til det beste at de skal bruke litt mer tid.

– Du rekker i hvert fall å komme på plass før NOUen kommer.

– Ja. Og jeg ser frem til å sette meg inn i ting. Det er naturligvis mye som er nytt for meg, og jeg ser frem til å jobbe meg inn og bli kjent.

– Jeg går ut fra at du ikke har bestemt deg for å endre noe allerede nå?

– Helt riktig. Jeg har ingen programmerklæring. Nye mennesker vurderer alltid annerledes, og nye mennesker må jobbe seg sammen. Kanskje jeg ser noen behov etter hvert. Det vil tiden vise. Det eneste jeg kan si er at jeg gleder meg veldig. Jeg har forstått at det er bevissthet rundt rolleforståelse, og det er jeg også opptatt av. Og jeg vil prøve meg frem, og håper på tilbakemeldinger og forslag til justeringer. Det er også viktig å ikke tro at en kan noe annet enn det en faktisk kan. Jeg har en annen bakgrunn enn min forgjenger, og det er kanskje fint. Jeg velger å se på det som en styrke, at jeg har min bakgrunn, ettersom jeg er blitt valgt.

– Tilbake til friidretten. Du ga deg ikke med BUL?

– Nei. Da jeg begynte i Idrettsetaten ble det selvfølgelig slutt på verv i idretten, og siden har jeg tatt det opp

igjen. Jeg ble første kvinne i styret i Bislettalliansen, og etter hvert styreleder der. Siden 2013 har jeg vært i styret i Friidrettsforbundet og nå, siden 2021, er jeg president i forbundet, etter å ha vært visepresident før det. I fjor ble jeg valgt inn i styret i Det europeiske friidrettsforbundet, så nå har jeg også fått litt erfaring i internasjonalt organisasjonsarbeid.

– Det mangler ikke på organisasjonserfaring, skjønner jeg.

– Nei, og det er nyttig å ha med seg. Og viktig. Jeg vet noe om rolleforståelse. Jeg vet hvordan det er å lede en organisasjon, og hvordan jeg vil at arbeidsdelingen skal være mellom generalsekretær og president i Friidrettsforbundet. Det kan hende jeg kan bruke noe av denne erfaringen i NTF. Ikke dermed sagt at alt er likt over alt. Det er det selvsagt ikke. Og noe er universelt, uavhengig av fagområde. Ryddighet og god styring er viktig.

– Mitt første møte med de ansatte i NTFs sekretariat har vært veldig positivt. Hyggelig tone og flinke fagfolk er førsteinntrykket. Jeg gleder meg veldig til å bli mer kjent, også med de tillitsvalgte i organisasjonen, og alt rundt. Foreningslivet er forskjellig fra både departement og privat virksomhet. Det er noen likhetstrekk med det frivillige, kanskje – som er noe jeg liker veldig godt.

– Jeg har gledet meg til å gå på jobb så å si hver eneste dag gjennom hele yrkeslivet, og både håper og tror at jeg har tatt et valg som gjør at jeg kan fortsette med det.

TANNLEGENES
GJENSIDIGE
SYKEAVBRUDDSKASSE

www.sykeavbruddskassen.no

TGS – forsikringsselskap for medlemmer av Den Norske Tannlegeforening

